

rum af et halvt eller maaske et helt Aar mellem de tidligere Jernbanearbejders Fuldbendelse og de nye Jernbanearbejders Paabegyndelse, saa kan denne Økonomi, som sagt, let blive det Samme, som at man lader Valeren springe, fordi man ikke vil give Skillingen ud. Det er nemlig for det Første vistnok klart for Alle, at man maa være belavet paa at betale et stort Arbejde — og som et saadant tror jeg at kunne betegne det samtidige Anlæg af nogle og tyve Mile Jernbaner — i og for sig dyrere, naar det skal forceres, end naar Arbejdet kan fordeles over en længere Tid. Men dernæst er der ogsaa stor Sandshullighed for, at man vil kunne faa de tidligere Entreprenører til paa billigere Vilkaar at overtage ogsaa de nye Jernbaners Anlæg, naar de kunne overføre deres Arbeidsmandskab, deres Materiale og deres Stab — jeg nævner dette Stibte som en ikke uvæsentlig Ting, idet ved saadanne Foretagender Ledelsen af den nødvendige Arbejdshær ligesaa fuldt kræver sin Stab, som en Krigshær sin —, naar de, som sagt, kunne overføre alt dette umiddelbart fra de ældre Arbejder til de nye og overføre det succesfult, som de ældre Arbejder høre op. Jeg tror derfor, at man i 1868 med god Grund lagde Vægt netop paa Kontinuiteten i Jernbanearbejderne, og jeg er overbevist om, at man, naar man lidt senere skal til at kontrahere om de nye Baner, vil komme til at sande, at man havde gjort bedre i at søge Udveje for Pengene lidt før end at lade et Mellemrum komme til at ligge mellem Fuldbendelsen af de gamle Baner og Paabegyndelsen af de nye. — Men dertil kommer, at det forekommer mig, at den Hovedgrund, som den høitærede Finantsminister har fremført for at modsætte sig Paabegyndelsen af de nye Jernbaneanlæg allerede i næste Finantsaar, nu i det Væsentlige er fjernet. Den høitærede Minister udtalte i den af mig oftere citerede Skrivelse, som han sendte Finantsudvalget i det andet Thing baade paa egne og Indenrigsministerens Vegne, at Budgettet ikke vilde kunne bære nogen kjendelig højere Udgift til Jernbaneanlæg end den, som allerede af Regjeringen var opført paa Finantslovsforlaget, dersom ikke Ligevægten mel-

lem Indtægter og Udgifter paa en høist betænkkelig Maade skulde forstyrres. Nu er det jo imidlertid saa, at Finantslovsforlaget, saaledes som det er indkommet her til Thinget, allerede viser en opnaaet ikke ubetydelig Besparelse. Jeg veed meget vel, og jeg tror ogsaa, at den høitærede Minister selv udtrykkelig gjorde opmærksom derpaa igaar, at hele den tilvebragte Mindreudgift paa Finantslovsforlaget ikke er Besparelse, og at den tilshneladende store Besparelse jo til dels kun er fremkommen derved, at endel Udgifter ere blevne betalte i indværende Finantsaar eller ere blevne overførte til det paafølgende, hvilke man fra Først af havde paaregnet vilde komme til Udgift i det kommende Finantsaar. Den Slags Overføringer kunne ganske vist ikke gjøre Finantskassen rigere. Men, ganske affet herfra, er der jo dog fremkommet nogen Besparelse, og det en ikke ubetydelig Besparelse ved Finantslovsforlagets Behandling i det andet Thing, og det forekommer mig altsaa, at de finantsielle Betæneligheder nu maa kunne siges at være fjernede, og at den høitærede Finantsminister, som ganske rolig fremlagde det oprindelige Finantslovsforlag, ogsaa rolig maa kunne se paa, at det, der, til dels ved hans Medvirkning, er blevet besparet paa andre Punkter paa dette Finantslovsforlag, nu bliver opført til Udgift i samme under en anden Post, nemlig til Paabegyndelsen af Anlægget af de syd- og vestjydske Jernbaner. Hertil kommer jo ogsaa, at den høitærede Finantsminister, dersom jeg ikke tager feil, har god Udfigt til en yderligere meget høidig Besparelse paa et Par kærlige Bevillingslovsforslag, som han har forelagt i det andet Thing, forsaavidt som det med Hensyn til dem nedsatte Udvalg henholdsvis med Enstemmighed eller med afgjørende Flertal har henvist til Bespareller. Det forekommer mig derhos endvidere, at den høitærede Finantsminister paa Grund af den store Lethed, hvormed ideelindste den anden Del af Representationen er gaaet ind paa at tillade en yderligere Anvendelse af de som Følge af de extraordinære Krigsforhold skabte Betalingsmidler, ogsaa i Betragtning heraf nu maa have mindre Betænelighed ved at paalægge Finantskassen en Udgift til Jernbanebygning